

РЕШЕНИЕ

№ 5824

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7593** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68, ал.1 от Закона за защита от дискриминацията (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалби на Министъра на образованието, младежта и науката чрез упълномощен представител на МОМН и на Л. Т. Л. от [населено място] против решение № 183/16.07.2012г., постановено от Комисията за защита от дискриминация (КЗД) по преписка № 219/2010 г.

Решението на КЗД се обжалва от Министъра на образованието, младежта и науката в частта по т.2 и в частта по т.9. Развити са оплаквания за незаконосъобразност на решението поради противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че неправилно КЗД е приела, че министърът на МОМН е осъществил дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2от ЗЗД вр. с § 1,т.7 от ДР на ЗЗД по признак „ лично положение”по отношение на Л. Т. Л., тъй като награждаването и получаването на допълнителни възнаграждения от началниците на РИО, в т.ч. и по повод юбилейни годишнини е предвидена възможност, но не и задължение на ресорния министър. Преценката е поставена в зависимост не само от обективни критерии- наличие на бюджетни средства, но и от субективни такива- качеството на изпълнение на служебните задължения. Фактът, че на лицето е наложено дисциплинарно наказание сочи, че същото не е сред лицата, постигнали високи резултати при изпълнение на служебните си задължения. В тази връзка, неправилно в частта по т.9, на осн.чл.78, ал.1 от ЗЗД на министъра на МОМН е наложена глоба в размер на 250лв. за

извършване на установената дискриминация. Искане се отменя на решението в обжалваните му части.

Решението на КЗД се обжалва от Л. Т. Л. в частта по т.1, т.3, т.4 , т.6 и т.7/ последната не е посочена изрично в жалбата, но са изложени доводи в обратния смисъл на приетото от КЗД/. В обжалваните части е прието, че по отношение на жалбоподателя не е осъществена „дискриминация” по признаци „лично положение” и „обществено положение”. Л. твърди, че Комисията неправилно е интерпретирила доказателствения материал, което е опорочило направените от нея правни изводи и това е рефлектирало върху постановения правен резултат. Развити са подробни доводи за незаконосъобразност на решението по всеки един от обжалваните пунктове. Счита, че са налице законовите предпоставки за квалифициране на поведението на ответната страна като неравно третиране по смисъла на антидискриминационното законодателство. По изложените в жалбата подробни съображения се иска отмяна на решението в обжалваните му части и решаване на спора по същество.

В с.з., жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Оспорва жалбата на МОМН. Представя писмени бележки.

Министърът на образованието, младежта и науката се представлява от упълномощен представител на МОМН, който поддържа подадената от него жалба и изразява становище за неоснователност на жалбата, подадена от Л. Т. Л..

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация (КЗД (Комисията), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбите и моли за отхвърлянето им като неоснователни. Твърди се, че актовете, за които се претендира, че имат дискриминационен характер, са издадени при спазване на нормативно установената процедура, почиват на законно основание и от съдържанието им не се установява диференциран подход към конкретното лице.

Административен съд- София град, в настоящия си състав, намира, че жалбите са подадени в законоустановения срок и от надлежни страни, поради което са процесуално допустими.

От приетите по делото писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Производството пред КЗД е образувано с Разпореждане N 543/ 01.11.2010г. на Председателя на КЗД по жалба, заведена с вх.N 44-00-3162/11.10.2010г. и допълнение към нея с вх.N 44-00-333/25.10.2010г., подадени от Л. Т. Л. , съдържащи оплаквания за извършена дискриминация по признаци „ лично положение”, „обществено положение” и „политическа принадлежност”.

Комисията е сезирана да се произнесе по конкретно описани в жалбата случаи, квалифицирани от Л. като неравно третиране на лична основа, дължащо се на целенасочено негативно отношение на министъра спрямо него. Съгласно изложеното пред КЗД, дискриминационното отношение е изразено в следното: 1.неполучаване на възнаграждение за изпълнение на възложените му задачи по осъществяване на мониторинг по Национална програма /НП/ ” С грижа за всеки ученик”, независимо, че до края на 2009г. , останалите участвали държавни служители на РИО-С. 3. са получили 90% от дължимите им се възнаграждения; 2. неполучаване на парична награда в размер на една брутна заплата, каквато се изплаща на всички държавни служители, навършващи кръгла годишнина, независимо, че той е навършил 50 години на 06.03.2010г. и е докладвал на министъра още през м.февруари, същата година за наличието на икономии във фонд ”работна заплата” на ведомството; 3. при

разпределянето на икономите от фонд "работна заплата" на РИО-С. З. през м.май, 2010г., на всички служители от инспектората са изплатени по 400лв. и повече на човек, а на него е определено възнаграждение в размер на 200лв.; 4.неправилно му е изплатено възнаграждение в размер на 800лв. за това, че е участвал като председател на комисия по външно оценяване в VII-ми клас вместо дължимото се в този случай възнаграждение в размер на 2 800лв. Горните действия спрямо него, жалбоподателят счита като дискриминация на основата на признак " лично положение". На основата на същия признак, както и на признак" политическа принадлежност" счита, че в резултат на извършени въз основа на заповед на министъра на МОМН проверки в РИО-С. З. , му е наложено дисциплинарно наказание , и то на 15.05.2010г. или 42 дни след приключване на проверката. За неравно третиране спрямо него в сравнение с останалите началници на РИО , жалбоподателят счита и факта, че до датата на наложеното му дисциплинарно наказание- уволнение, не е получил формуляр от междинната среща за атестация съгл.чл.13, ал.4 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация. На последно място, жалбоподателят е посочил, че след уволнението му на 29.07.2010г. е изпратено съобщение за това до всички РИО в страната, като същевременно за освобождаване от длъжност на негови колеги, такова съобщение не е изпращано/напр. за колегата му, заемащ същата длъжност в РИО-В./.

Въз основа на изложените в жалбите обстоятелства, описани хронологично в периода от 12.01.2010г. до 29.07.2010г. /когато е уволнен със заповед N 1332 на министъра на МОМН/ е отправено искане до КЗД да установи, че действията на министъра на образованието, младежта и науката съставляват упражнена спрямо него дискриминация по признаци " лично положение", „обществено положение" и „ политическа принадлежност". Моли също Комисията да наложи предвидените в 33Дискр. санкции или принудителни административни мерки.

КЗД е приела, че жалбите на Л. отговарят на изискванията за редовност и допустимост, поради липсата на предвидените в чл.52, ал.1 и ал.2 от 33Д процесуални пречки

За пълното и обективно изясняване на фактическата обстановка по случая, в изпълнение на чл. 55 и сл. от 33Дискр., КЗД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството (писмени и гласни), подробно описани и обсъдени в обстоятелствената част на обжалваното решение.

Съгласно чл. 60 и сл. от 33Дискр. са проведени две открити заседания- на 23.03.2011г. и на 21.04.2011г., за които страните са били надлежно призовани. В съответствие с чл. 62 от 33Дискр. на страните е била предоставена възможност да се помирят, изслушани са направените от присъстващите искания и изложените пред Комисията съображения по същество, предоставена е възможност за депозиране на заключителни писмени становища и такива са представени и приети по преписката.

Петчленен разширен заседателен състав, като е преценил събраните в административното производство доказателства и е обсъдил становищата на страните, е приел за установено следното:

До прекратяване на служебното му правоотношение Л. Т. Л. е заемал длъжността "началник на Регионален инспекторат по образованието"- [населено място] към Министерството на образованието, младежта и науката.

С решение N 14 от 12.03.2009г. на МС е одобрена НП „ С грижа за всеки ученик". В

изпълнение на тази програма , с писмо с изх. N 9105-300/22.10.2009г., на жалбоподателя, в качеството му на началник на РИО-С. З. е възложено осъществяване на мониторинг по изпълнението ѝ. Като началник на РИО, Л. е сключил 12 бр. граждански договора с лица от експертния състав на РИО. На тези лица са изплатени възнаграждения във връзка с изпълнението на НП ”С грижа за всеки ученик”.

Аналогични задължения по цитираната НП са възложени и на останалите началници на РИО в страната. Липсват сключени граждански договори между тях и МОМН. Комисията е приела, че с извършената проверка по дейността на РИО-С. З. за периода 01.02.2008г.-21.01.2010г., възложена със заповед N РД-09-1027/15.05.2010г. , в резултат на която на жалбоподателя е наложено наказание ”понижение в по-долен ранг- от V-ти старши ранг на I-ви младши ранг за срок от една година” за неизпълнение на служебните задължения , не е допусната дискриминация по чл.4, ал.2 вр. с ал.1 от ЗЗДискр. по признаци ”лично положение” и ”обществено положение”. Мотивите за това решение са изведени от действащата нормативна уредба, уреждаща статута на Регионалните инспекторати по образованието и правомощията на министъра на МОМН, който като ръководител на ведомство се явява орган по назначаването по смисъла на Закона за държавния служител и като такъв има правомощия да осъществява контрол върху дейността на подчинените си служители.

По второто оплакване, Комисията е приела, че жалбоподателят е третиран по-неблагоприятно в сравнение с останалите служители във връзка с награждаване на служителите, навършващи 50 юбилейна годишнина. Този извод е обоснован с факта, че в случая са били налице двете кумулативни предпоставки за изплащането на тази награда: наличие на финансов ресурс от фонд ”работна заплата” на РИО-С. З. и навършване на кръгла годишнина. Жалбоподателят е уведомил директора на дирекция ”Човешки ресурси” при МОМН, че ще навърши 50 години и е предложил парична награда в размер на 960лв., при свободен фонд в размер на 5 248лв. Освен това, по предложение за награждаване на друг служител/ началника на РИО-С. град/ за същия период, от МОМН са се произнесли и лицето е наградено с парична награда в размер на 500лв.

На осн.чл.78,ал.1 от ЗЗДискр. вр. с чл.24, ал.1 от ЗАНН, на С. С. И.- министър на образованието, младежта и науката е наложено административно наказание ”глоба” в размер на 250лв. за извършване на установената в т.2 от обжалваното решение дискриминация.

Като е анализирала установените факти, по останалите оплаквания КЗД е счела, че по отношение на жалбоподателя не е налице дискриминация по посочените признаци. Прието е, че в резултат на разпределението на икономии от фонд ” работна заплата” на РИО- С. З., на Л. е определено със заповеди на министъра на МОМН N РД-09-630/ 21.05.2010г./ приложение N 24/ допълнително възнаграждение от 200лв. и със заповед N РД-09-1517/21.10.2010г. /приложение N 24/ в размер на 385лв. За сравнение са посочени размерите на определените допълнителни възнаграждения на началници на други РИО, напр. на РИО- Б., В. В. Т., които също са получили до 200лв. допълнително възнаграждение, а началникът на РИО- Ш. е получил 150лв.

Жалбата на Л. в частта, съдържаща оплаквания за дискриминация при получени възнаграждения за дейността по НП ”Въвеждане на система за национално стандартизирано оценяване”, Комисията е приела за неоснователна, позовавайки се на основната цел на програмата- задължителното оценяване на знанията на учениците в края на всеки образователен етап чрез провеждане на национални стандартизирани

изпити. В изпълнение на програмата са сключени редица граждански договори със служители от структурите на РИО на територията на страната, вкл. и със служители от РИО-С. 3., които са приобщени към преписката. Видно от приложените договори, изплатеното на служителите възнаграждение варира между 130лв. и 450лв. С оглед на тези констатации, изложените от жалбоподателя оплаквания са несъстоятелни.

По оплакването за неравно третиране на Л. поради извършването на множество проверки в РИО-С. 3. за периода октомври, 2009г.- юли, 2010г. по заповеди на министъра на МОМН, с оглед направените фактически констатации от КЗД за извършвани подобни проверки на територията на цялата страна/ извършените проверки обхващат редица РИО, изчерпателно изброени в актовете за възлагането им, които са приложени по преписката/, Комисията е счела, че не е налице претендираната от жалбоподателя дискриминация под формата на тормоз. По наведените доводи за дискриминация по признак "политическа принадлежност, КЗД е приела, че в хода на производството не са събрани доказателства, обуславящи извод за осъществено неблагоприятно третиране на жалбоподателя в тази насока.

Жалбата, в частта касаеща оплаквания за дискриминация при прилагането на разпоредбата на чл.13, ал.4 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация е оставена без разглеждане.

За неоснователно е прието оплакването на Л. по пункт по пункт 7 и 8 от обжалваното решение.

При така установените факти и след извършена служебна проверка за законосъобразността на административния акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК вр. с чл.146 от АПК, съдът извежда следните правни изводи по съществото на спора:

Административният акт, постановен в специалното производство пред КЗД по жалбата на Л. Т. Л. срещу министъра на образованието, младежта и науката с твърдения за дискриминация е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административно-производствените правила.

Видно от данните по делото, органът е извършил пълно, обективно и всестранно изясняване на релевантните за случая факти, при съблюдаване на формулираното в чл. 9 от ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация - страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, следва да докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Установената от Комисията фактическа обстановка се подкрепя изцяло от доказателствения материал, поради което се възприема от настоящия съдебен състав като доказана и съответстваща на обективната истина. В решението са изложени обстойни мотиви, обосноваващи постановеният правен резултат. Съдържанието на акта сочи, че КЗД е проверила и преценила събраните по преписката доказателства, съгласно чл. 36, ал. 3 от АПК, а в изпълнение на чл. 35 от АПК е обсъдила задълбочено обясненията и възраженията на страните, като е развила доводи защо ги кредитира или не. С оглед изложеното съдът счита, че Комисията е изпълнила регламентираната в специалния закон процедура, както и общите административно-производствени правила в АПК и субсидиарно приложимия ГПК, като е осигурила в пълна степен правото на защита на страните.

Относно оплакванията в жалбите за нарушение на материалния закон:

Основателна е жалбата, подадена от о Министъра на образованието, младежта и науката срещу Решение N 183 от 16.07.2012г. на КЗД, в частта по т.2, в която е

установено, че министърът на МОМН е осъществил дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. вр. с § 1, т.7 от ДР на ЗЗД по признак „лично положение” по отношение на Л. Т. Л. при награждаване на служители, навършващи юбилейна 50-годишнина през процесния период и в частта по т.9, с която на осн.чл.78, ал.1 от ЗЗД на министъра на МОМН е наложена глоба в размер на 250лв. за извършване на установената дискриминация.

За да неблагоприятно третиране по смисъла на ЗЗДискр., в частност нарушение на задължението на работодателя да осигурява равно възнаграждение за еднакъв или равностоеен труд, като това се отнася за всички възнаграждения, между които безспорно попада и претендираната парична награда за юбилейна годишнина, следва да се установи, че това третиране на служителя е основано на някой от защитените признаци по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. В конкретния случай, независимо от наличието на икономии във фонд ”работна заплата” на ведомството, КЗД не е установила, че неизплащането на парична награда за юбилейната 50-годишнина на Л. е дискриминационен акт, предизвикан от някои от признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. Безспорно е, че неизплащането на тази награда засяга неблагоприятно служителя, но това обстоятелство не е достатъчно, за да се приеме, че е налице дискриминация по признак ”лично положение”. Не всяко решение на органа по назначаването във връзка с изплащане на възнаграждения на служителите, независимо дали се касае за основно или допълнително, в т.ч. предвидени награди, което е негативно за тях, е акт на дискриминация. **Такава е налице само, когато от данните по делото може да се направи обоснован извод, че почива на защитен признак.** При липса на такъв, спорът следва да се реши по друг ред. Освен това е необходимо да се установи и наличие на причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение/третиране и причината за това.

В случая, не се доказва жалбоподателят да не е получил парична награда за юбилейната си годишнина поради някакво лично качество от категорията на изброените в чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., поради което неправилно Комисията е приела, че спрямо него е осъществена дискриминация по признак „лично положение”. Такъв извод не е обоснован в обжалваното решение, не е посочено обстоятелство, индивидуализиращо лицето въз основа на белези, които са пряко и неразривно свързани с неговите личностни качества. Неправилно, Комисията е посочила, че за същия период, на друг служител в РИО- С. З. е изплатена парична награда по повод 50 годишния му юбилей и въз основа на това обстоятелство е мотивирала извод за наличие на дискриминационно третиране. Наличието на идентични или сравними положения не следва да се преценява абстрактно, а единствено по отношение на твърдяната в конкретния случай дискриминация.

По тези съображения, съдът счита за необоснован извода на КЗД, че установеното неравно третиране е по признак „лично положение”.

Основателно е и възражението на ответника, че се касае за правна възможност, а не за задължение на министъра на образованието, младежта и науката да награждава служителите по повод 50-тата им годишнина. Награждаването и получаването на допълнителни възнаграждения от началниците на РИО става по преценка на работодателя и е поставено в зависимост не само от наличие на бюджетни средства, но и от неговата преценка за качеството на изпълнение на служебните задължения от страна на конкретния служител.

Изложеното налага извод за незаконосъобразност на решението в тази му част,

поради което същото подлежи на отмяна.

Съгл.чл.78, ал.1 от ЗЗДискр., който извърши дискриминация по смисъла на този закон, се наказва с глоба от 250 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Посоченото наказание се налага като санкция при установяване на дискриминация и предвид изложените по-горе мотиви за незаконосъобразност на обжалваното решение в частта по т.2 , то същото следва да бъде отменено и в частта по т.9, с която на министъра на образованието, младежта и науката се налага наказание "глоба" в размер на 250 лева.

Жалбата, подадена от Л. Т. Л. срещу Решение N 183 от 16.07.2012г. на КЗД в обжалваните му части , в които е прието, че по отношение на него не са налице признаците на „дискриминация“ по признаци „лично положение“ , „обществено положение“ и „политическа принадлежност“ е неоснователна.

Решението на КЗД в тези му части е законосъобразно.

Съдът намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя за противоречие на решението с материалния закон.

Анализът на приложимите към установената фактическа обстановка материалноправни разпоредби води на извод, че в конкретния случай отсъстват предпоставките за квалифициране на действията на ответната страна като дискриминация под формата на тормоз и преследване, дефинирани в ЗЗДискр.

С разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. се забранява императивно всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. Б. е страна. В ал. 2 и ал. 3 на същия законов текст са дефинирани понятията "пряка дискриминация" и "непряка дискриминация", като и в двата случая санкционираният от закона вредоносен резултат се изразява в поставянето на отделни лица или категория лица в по-неблагоприятно положение от други при сравними сходни белези.

Както бе посочено по-горе, неправомерният диференциран подход към отделни лица трябва да е обвързан, да е продиктуван от признак по чл. 4 от ЗЗДискр. , като в тази връзка не е достатъчно да се установи различно третиране на определено лице в конкретен случай, а е необходимо да се докаже още, че това третиране е извършено съзнателно по някой от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр.

В настоящия случай не са налице данни за упражнявано по-неблагоприятно отношение спрямо Л. Т. Л., няма данни министърът на МОМВ да е третирал различно или по-неблагоприятно жалбоподателя в сравнение с останалите служители в РИО, конкретно с останалите началници на РИО в страна.

Правилни и законосъобразни са изложените от КЗД мотиви по всяко едно от оплакванията на жалбоподателя.

Правилно, Комисията е приела, че с извършената проверка по дейността на РИО-С. 3. за периода 01.02.2008г.-21.01.2010г., възложена със заповед N РД-09-1027/15.05.2010г., в резултат на която на жалбоподателя е наложено наказание "понижение в по-долен ранг- от V-ти старши ранг на I-ви младши ранг за срок от една година" за неизпълнение на служебните задължения не е допусната дискриминация по чл.4, ал.2 вр. с ал.1 от ЗЗДискр. по признаци "лично положение" и „обществено

положение”.

Твърденията на жалбоподателя за неравно третиране в сравнение с други началници на РИО на територията на страната се опровергава от доказателствата по делото, от които се установява, че през процесния период са осъществени проверки на началниците на 12 РИО относно управлението на финансови средства в РИО и на жалби и сигнали в РИО. Приложени са актовете за възлагане на конкретни тематични проверки. Безспорно длъжността ”началник на РИО” е пряко подчинена на министъра на образованието, младежта и науката и като орган по назначаване, министърът на МОМН има правомощия да осъществява контрол върху дейността на подчинените си служители. Пряко изражение на това правомощие е възможността да назначава проверки на дейността на РИО, каквато именно проверка е назначена в конкретния случай.

Относно осъществяването на мониторинг по изпълнението на НП” С грижа за всеки ученик” безспорно се установява, че няма сключени граждански договори с началниците на РИО, а само с експерти от инспектората. Това е така, тъй като съгл.т.43 от длъжностната характеристика на началник РИО, на лицето, заемащо тази длъжност е вменено задължението самостоятелно или в екип да изпълнява допълнително възложени му от министъра задачи, както и аналогични отговорности, касаещи финансовите ресурси на РИО.

След като допълнително възнаграждение не се дължи на началниците на РИО, предвид контролната функция, която същите изпълняват, то напълно неоснователни са и твърденията за неравносложно третиране на жалбоподателя в тази насока.

Съдът споделя и изводите на Комисията, че при разпределението на икономии от фонд ”работна заплата” на РИО- С. З., по отношение на жалбоподателя не е налице дискриминация по признак ”лично положение”. От данните по делото се установява, че на Л. е определено допълнително възнаграждение в рамките на определения с цитираните по-горе заповеди на министъра на МОМН диапазон от средства и в размер, съответстващ на размера на получените възнаграждения и от други началници на РИО.

Неоснователна е жалбата на Л. и в частта, съдържаща оплаквания за дискриминация при получени възнаграждения за дейността по НП” Въвеждане на система за национално стандартизирано оценяване”. Видно от приложените договори, сключени със служители от структурите на РИО изплатеното на служителите възнаграждение варира между 130лв. и 450лв. , т.е. изплатеното на жалбоподателя за изпълнение на посочената НП възнаграждение в размер на 800лв. е адекватно на положението труд, а предвид по-високия размер в сравнение с останалите, очевидно е съобразено и качеството му на председател на комисия по външно оценяване в VII-ми клас.

По оплакването за неравно третиране на Л. поради извършването на множество проверки в РИО-С. З., съдът вече е изложил мотиви по-горе, касаещи правомощията на министъра на МОМН да назначава тематични проверки, както и наличните данни, че за същия период са назначени редица такива проверки и на други началници на РИО.

Съдът намира за неоснователно оплакването на Л. за наличието на дискриминация по чл.5 от ЗЗД и осъществен спрямо него тормоз по смисъла на §1,т.1 от ЗЗД поради факта, че след уволнението му на 29.07.2010г. е изпратено съобщение за това до всички РИО в страната. В приложена справка в табличен вид, изготвена от дирекция”Човешки ресурси” към МОМН се установява, че е налична подобна

информация и по отношение на други лица, изготвяна и предоставяна и за други периоди, както и че подобна практика е наложена , а не се касае за инцидентен случай, разкриващ специално субективно отношение към жалбоподателя.

По изложените съображения, като е приел, че по отношение на Л., не е налице дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 вр. с ал.1 от ЗЗДискр. под формата на неблагоприятно третиране по защитени признаци” лично положение”, „обществено положение” и „политическа принадлежност” и е оставил жалбата на същия срещу министъра на МОМН без уважение по т.1,3,4,5,7 и 8 и по т.6 е оставил жалбата без разглеждане, административният орган е приложил правилно материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на Л. е неоснователна, поради липса на отменителни основания по чл. 146 от АПК и като такава следва да се отхвърли.

В частта по т.6 от обжалваното решение, в която жалбата е оставена без разглеждане, решението на КЗД е неправилно, предвид следното : Комисията е приела, че прилагането на чл.14 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация , получаването на формуляра от междинната среща е въпрос, неотнормисан към производството пред КЗД и по никакъв начин не може да постави Л. Л. в по-неблагоприятно положение в сравнение с другите началници. Видно отразеното на стр.10 от протокола от проведено на 21.04.2011г. открито заседание, Л. изрично е заявил, че с него не е проведена междинна среща, която е етап от атестирането. Поради липса на такава междинна атестационна среща, липсва и попълнен формуляр. По преписката се съдържат данни/ досиета на други началници на РИО/, че за разлика от жалбоподателя, с началниците на други РИО в страната са проведени такива срещи и съответно са им връчени попълнени формуляри. След като е сезирана с твърдение за осъществено неблагоприятно третиране, попадащо в обхвата на ЗЗДискр., КЗД дължи произнасяне съобразно нормативно определената й компетентност и е следвало да реши спора по същество, а не да се десезира чрез оставяне на жалбата в тази й част без разглеждане. В тази част, обжалваното решение следва да бъде отменено и делото следва да бъде върнато като преписка на КЗД за продължаване на производствените действия и произнасяне по същество.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд- София град, 31-ви състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 183/16.07.2012 г., постановено от Комисията за защита от дискриминация по преписка № 219/2010 г. **в частта по т.2** , в която е установено, че министърът на образованието , младежта и науката е осъществил дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. вр. с § 1,т.7 от ДР на ЗЗДискр. по признак „ лично положение” по отношение на Л. Т. Л. при награждаване на служители , навършващи юбилейна 50-годишнина през процесния период и **в частта по т.9**, с която на осн.чл.78, ал.1 от ЗЗДискр. на проф.д-р С. С. И.- министър на образованието , младежта и науката е наложена глоба в размер на 250лв. **ОТМЕНЯ** решение № 183/16.07.2012 г., постановено от Комисията за защита от дискриминация по преписка № 219/2010 г. **в частта по т.6** , в която жалбата на Л. Т. Л. за дискриминация спрямо

него при прилагане на чл.13, ал.4 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация е оставена без разглеждане.

ВРЪЩА преписката на КЗД за разглеждане по същество и произнасяне по жалбата на Л. Т. Л. в тази ѝ част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Т. Л. против решение № 183/16.07.2012 г., постановено от Комисията за защита от дискриминация по преписка № 219/2010 г. в останалите му части.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия :